

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
✉: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/96/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

103/2016. (VI. 2.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. március 25-én előterjesztett **panaszát** a 2016. június 2-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2016. március 25-én, postai úton terjesztette elő beadványát, amelyben előzményként előadta, hogy hosszú ideje haragban van egy másik családdal. 2016. március 22-én, összetűzésbe keveredett haragosaival, ami miatt vagy húszszor hívta a rendőrséget, de nem tettek semmit. A panaszos bement a M.-i Rendőrkapitányságra, délután 3 órától este fél 12-ig várt, de még őt hallgatták ki gyanúsítottként.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügyel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) Dr. B. F. r. ezredes, kapitányságvezető a Testület megkeresésére 2016. április 20-án adott válaszában az alábbiakról számolt be.

---

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

2016. március 22-én 14 óra 21 perckor segélyhívás érkezett H. L. részéről, mivel az utcán a lovát téglával lábon dobták. A bejelentéssel közel egy időben. 2016. március 22-én 14 óra 22 perckor a panaszostól érkezett segélyhívás a TIK ügyeletére, melyben rendőri intézkedést kért, mivel két személy megtámadta. A panaszos a küldési napló alapján egy alkalommal tett bejelentést a 112-es segélyhívásokat fogadó központba.

A TIK küldése alapján a rendőrfőnök megjelent a helyszínen, ahol meghallgatta és igazoltatta a helyszínen tartózkodó személyeket. H. L. bejelentőt és a testvérét H. S.-t. A meghallgatásokat követően tanúkatatást folytattak, majd a TIK ügyeletesének utasítására megkísérelték a panaszos előállítását, amely azonban eredményre nem vezetett, mivel nem tartózkodott az otthonában. A közterületen történt rendőri intézkedésre a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdése alapján került sor, amelynek a rendőrfőnökök megfelelően tettek eleget.

A helyszínen intézkedő rendőrök jelentéséből megállapítható, hogy a panaszosnak lakásról történő előállítása azért nem volt lehetséges, mert otthonából a M.-i Rendőrkapitányságra távozott. A M.-i Rendőrkapitányságon a panaszost gyanúsítottként hallgatták ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt.

A panaszos által sérelmezett ügygel kapcsolatban a M.-i Rendőrkapitányság büntetőeljárást folytat a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétsége miatt.

2) Az intézkedést fogantató S. G. M. r. őrm. és R. Zs. r. ftőrm. 2016. március 22-én kelt közös jelentése szerint:

A helyszínre kiérkezve felvették a kapcsolatot H. L. bejelentővel, aki elmondta, hogy körülbelül 14 órakor haladt az általa hajtott lovaskocsival, amikor a panaszos felkapott egy tenyérnyi méretű féltéglát, és a lovas kocsira irányába dobta, amely a fogatban lévő jobb oldali ló bal hátsó lábát találta el. Ennek következtében, H. L. elmondása szerint a ló sántítani kezdett, ezt követően értesítette a rendőrséget. H. L. továbbá elmondta, hogy miután a panaszos megdobta a lovat, egy alkalommal még szájba is vágta a lovaskocsin utazó testvérét, H. S.-t, akin sérülés nem keletkezett, mentőt nem igényelt a helyszínen. A H. testvérek továbbá elmondták, hogy a két család között már régóta rossz a viszony, rendszeresen az összetűzések, veszekedések, valamint egyértelműen megnevezték a panaszost, mint azt a személyt, aki a lovat megdobta. Külső tanút, aki az fenti cselekményt láthatta volna, felkutatni nem tudtak. A helyszínen az említett állatot megtekintették, azon szabad szemmel látható sérülést nem észleltek. A történeteket a TIK ügyeletnek jelentették, aki a forrányomos kollégákkal való egyeztetést követően utasítást adott, hogy a panaszost kutassák fel, majd fenti cselekmény miatt állítsák elő az M.-i rendőrkapitányságra. A panaszos lakcímén megjelenve fia elmondta, hogy édesanyja már elindult az M.-i rendőrkapitányságra, hogy a H. testvérek ellen megtegye feljelentését a történetek miatt. Az esetet jelentették a TIK ügyeletnek, ami utasítást adott írásos jelentés megtételére, majd engedélyével a helyszínt elhagyták.

3) A rendőrség mellékelte a panaszossal szemben, illetve a panaszos által tett bejelentések küldési naplóját.

A panaszossal szemben H. L. 2016. március 22-én 14 óra 17 perc 7 másodperckor tett bejelentést, amely szerint a panaszos a bejelentő lovát egy téglával lábon dobta, miközben ő hazafelé tartott szekereivel. A ló sántít a dobás miatt, ezért nem tudja a bejelentő a szekér elé fogni. A bejelentő mindezek miatt rendőri intézkedést kért.

A panaszos 2016. március 22-én 14 óra 17 perc 32 másodperckor tett bejelentést, amely szerint sürgősen kéri a rendőrség intézkedését, mivel ketten megtámadták. A panaszos nem volt közlékeny, kiabált, azt mondta, nem akarnak halálesetet, azonnal menjenek.

4) A rendőrség mellékelte a panaszossal szemben, illetve a panaszos által tett telefonos bejelentések hanganyagait, illetve az intézkedő rendőrök rádióforgalmazását, mely során egyeztették a szükséges teendőket. A Testület a bejelentések hanganyagának részletes ismertetésétől eltekint, mivel jelen állásfoglalás II. rész 3. pontjában lényegében a hangfelvételekkel megegyező tartalom került feltüntetésre.

A rendőrök intézkedés alatti rádióforgalmazásának hanganyagából a Testület kiemeli, hogy a rendőrök figyelmét a tényállás felderítése szempontjából lényeges körülményekre (pl.: ló sérülései, mekkora kő találta el a lovat stb.) felhívták, azokat helyben igyekeztek tisztázni. Ugyanakkor a panaszos által tett bejelentéssel kapcsolatos tényállási elemeket (bántalmazták-e a panaszost) nem derítették fel. A Testület egyebekben eltekint a rádióforgalmazások részletes ismertetésétől.

5) A rendőrség mellékelte egyéb, büntetőeljáráshoz kapcsolódó dokumentumokat is, melyek részletes ismertetésétől a Testület hatásköri indokok miatt eltekint.

III.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatcsomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések alapján kijelenthető, hogy a Testület csak azon rendőri magatartások felülvizsgálatát végezheti el, amelyeket az Rtv. a IV.–VI. fejezeteiben szabályoz, nem veheti át azonban a nyomozó vagy szabálysértési hatóság szerepét, így nem rendelkezik felhatalmazással annak megállapítására, hogy a panaszos sérelmére a rendőri intézkedést megelőzően követett-e el valaki bűncselekményt vagy szabálysértést. Mindebből kifolyólag a fenti hatásköri rendelkezés alapján a Testület a rendőrség nyomozó- vagy szabálysértési hatóságként történő fellépését nem minősítheti, afölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol. Nem vizsgálhatja a Testület, hogy indokolt volt-e büntető- vagy szabálysértési eljárás megindítása, megszüntetése, továbbá nem vizsgálhatja magát a büntető- vagy szabálysértési eljárásban hozott döntést. A Testület a hatásköri

szabályok értelmében a büntető- vagy szabálysértési eljárást megelőző rendőri intézkedést és az ennek során tanúsított rendőri magatartást vizsgálhatja.

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy nem történt érdemben semmi a sérelmére elkövetett bántalmazás ügyében. A fentiek alapján, a Testület nem rendelkezik hatáskörrel, arra vonatkozólag sem, hogy a rendőrség nyomozó hatóságként milyen eljárási cselekményeket tesz, illetve tesz-e eljárási cselekményt. Mindezek alapján a Testület arra vonatkozólag sem rendelkezik hatáskörrel, hogy felülvizsgálja a rendőrség, mint nyomozóhatóság cselekményeit tekintetben, hogy miért indított a panaszossal szemben büntetőeljárást, a panaszos haragosaival szemben pedig miért nem.

A Testület a panaszos által sérelmezett büntetőeljárással kapcsolatos panaszelemek tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

2) A Testület jelen panaszeljáráásban a rá irányadó hatásköri szabályok alapján azt jogosult vizsgálni, hogy a panaszos bejelentése keletkeztetett-e a rendőrség oldaláról intézkedési (vagy segítségnyújtási) kötelezettséget, ez mire terjedt ki a konkrét ügyben és ennek a rendőrség eleget tett-e.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként az eljáró rendőrök intézkedési kötelezettségét vizsgálta.

A panaszos arról számolt be, hogy 2016. március 22-én, összetűzésbe keveredett haragosaival, ami miatt vagy húszszor hívta a rendőrséget, de nem tettek semmit. A panaszos bement a M.-i Rendőrkapitányságra, de még őt hallgatták ki gyanúsítottként.

A Testület rendelkezésére álló rendőri iratok szerint bejelentést tett a panaszos haragosa, amely szerint a panaszos megdobta lovát. Ezzel szinte egyidejűleg bejelentést tett a panaszos, amely szerint veszélyben érzi magát, megtámadták és azonnal kéri a rendőrség segítségét. A panaszost a helyszínen a rendőrség nem találta, mert mire a kéri a panaszos elindult az M.-i Rendőrkapitányságra. A rendőrség nyilatkozta az esetről a panaszos haragosát, felkeresték a panaszos lakcímét, ahol csak a panaszos fiával tudtak beszélni. Egyéb tanút nem sikerült felkutatnia a rendőrségnek.

A rendőrség intézkedési kötelezettségét, az Rtv. 13. § (1) bekezdés szabályozza, amely szerint, a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat tovább részletezi az intézkedési kötelezettség szabályait. A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő

bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A Testület ezen a ponton utal töretlen gyakorlatára, amely szerint a szabálysértési és bűncselekményi tényállásszerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési vagy nyomozó hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként szabálysértés vagy bűncselekmény gyanújára hivatkozik –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a szabálysértés, illetve bűncselekmény elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja fennállt-e.

A Btk. 164. § (1) bekezdés szerint, aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.

A Testület a bűncselekmény elkövetésének gyanújával összefüggő panaszos által tett bejelentés valamint a Btk. vonatkozó tényállásának ismertetését követően arra a döntésre jutott, hogy az intézkedéshez szükséges gyanú fennállhatott a rendelkezésre álló információk összességének mérlegelése alapján. A Testület megítélése szerint egy bűncselekmény elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend, közbiztonság védelme érdekében az Rtv. 13. § alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

A Testület megítélése szerint a panaszos bejelentése, miszerint bántalmazták az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

2) Ezt követően a Testület azt vizsgálta, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettsége a konkrét esetben milyen intézkedések foganatosítására terjedt ki és annak eleget tett-e a rendőrség.

a) A panaszos rendőrség felé tett bejelentése alapján veszélyben érezte magát, mások bántalmazásától tartott. Ezen tényállás alapján vizsgálta a Testület, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettsége, milyen intézkedések foganatosítására terjedt ki.

Az előző pontban felhívott Rtv. 13. §-on túlmenően a Testület az alábbi rendelkezéseket vette alapul.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 24. § (1) bekezdés szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulóknak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.”

Az Rtv. 32. § szerint a rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.

A fentiek alapján a megismert tényállás és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján, figyelembe véve az Rtv. 13. § szerinti intézkedési kötelezettség jelen állásfoglalásban már idézett rendelkezését, a Testület álláspontja szerint kijelenthető, hogy **a rendőrök intézkedési kötelezettsége a helyszínre érve az Rtv. 13. § és 32. §-aiból levezethetően egy alapszintű tényállás tisztázására, esetleges szemtanúk felkutatására, kikérdezésére, adataik rögzítésére terjedt ki, mivel megállapítható, hogy a rendőrség kiérkezésekor a panaszos a rendőrkapitányságra indult, nem tartózkodott a helyszínen, tehát a bejelentésében említett bántalmazás veszélye nem állt fenn.**

b) A rendőrséget, jelen állásfoglalás IV. rész 3) a) pontja alapján tényállás tisztázási, felderítési kötelezettség terhelte, mivel a panaszos bejelentése alapján bűncselekmény gyanújára lehetett következtetni.

A panaszos beadványában úgy nyilatkozott, hogy összetűzésbe keveredett haragosaival, ami miatt vagy húszszor hívta a rendőrséget, de nem tettek semmit. A panaszos bement a M.-i Rendőrkapitányságra, de még őt hallgatták ki gyanúsítottként.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a rendőrök a bejelentések nyomán kiérkeztek a helyszínre, nyilatkoztatták a panaszossal haragban álló személyeket, akik a panaszossal szemben tettek bejelentést a lovuk megdobása miatt. Felkeresték a panaszost, azonban nem tudták nyilatkoztatni, mivel a panaszos ekkor már elindult a rendőrkapitányságra. A rendőrök a panaszos lakcímén, mindezt a panaszos fiától tudták meg. Egyéb tanút a rendőrök felkutatni nem tudtak. A Testület megjegyzi, hogy a rendőri jelentés és a rádióforgalmazás is csak a panaszossal szemben tett bejelentés szemszögéből kísérelte meg tisztázni az eseményeket.

A rendőrség mellékelte továbbá az eset küldési lapot, illetve a panaszos bejelentéséről készített hangfelvételt, azonban a panaszos állításával szemben, miszerint vagy húszszor telefonált, a rendőrségre csupán egy bejelentés érkezett, egy időben a panaszossal szemben tett bejelentéssel, mely bejelentések alapján a rendőrség kiérkezett a helyszínre.

A Testület álláspontja szerint, ahogy jelen állásfoglalás IV. rész 3) a) pontjában is kifejtette, a rendőrséget az Rtv. 13. §-ból levezethetően terhelte tényállás tisztázási kötelezettség. Azonban ezen kötelezettség nem terjed ki a tényállás teljes részletes felderítésére, csupán egy alapszintű tényállás tisztázásra, annak érdekében, hogy az esetleges további intézkedések (pl.: előállítás) szükségessége eldönthető legyen. A tényállás részletes felderítése, tisztázása már a nyomozóhatóság, büntetőeljárás feladatai közé tartozik, amelynek vizsgálatára a Testület nem rendelkezik hatáskörrel.

A Testület álláspontja szerint a rendelkezésre álló rendőrségi iratok, egyéb bizonyítékok alapján csupán a panaszossal szemben tett intézkedés vonatkozásában teljesítette a rendőrség az alapvető tényállás tisztázási kötelezettségét, mivel sem a rendőri jelentés, sem a rádióforgalmazás hanganyaga szerint a panaszos által tett bejelentés vonatkozásában nem nyilatkoztatták, az intézkedés alá vont személyeket, nem kísérelték meg feltárni a panaszos által előadottakat. A panaszos lakcímeire történő kiérkezés is a rendőrségi dokumentumok alapján a panaszos előállításának célzatával történt a vele szemben tett bejelentés alapján.

A felmerült rendőri jelentések alapján az intézkedés során ezen alapszintű tényállás tisztázási kötelezettségének csupán a panaszossal szemben tett bejelentés tekintetében tett eleget a rendőrség, tehát mulasztás terheli ezzel kapcsolatban. A panaszos által tett bejelentés kapcsán a Testület meglátása szerint az intézkedő rendőrök nem nyilatkoztatták érdemben a panaszos haragosait, és a panaszos felkutatását is csupán a panaszossal szemben tett bejelentés kapcsán, a panaszos előállítása érdekében kísérelték meg.

A Testület megjegyzi ugyanakkor, hogy mivel a panaszos bejelentését követően elhagyta a helyszínt, ezért saját magatartásából adódóan nem lehetett számára érzékelhető az általa kért rendőri intézkedés.

Az alapjogsértés súlyának minősítése körében a Testület figyelembe vette, hogy lényegében ugyanazon ügyből kifolyólag (csak a másik fél bejelentése alapján) végül is eljárta a rendőrség, és megkísérelte feltárni a történeti tényállást, valamint a panaszost és a panaszos haragosait is rövid időn belül kihallgatták az eseményekkel kapcsolatban. A Testület végül megjegyzi, hogy hatásköri okokból nem vizsgálhatta azt, hogy a panaszos haragosait tanúként, míg a panaszost gyanúsítottként hallgatták ki.

A rendőrség tényállás feltárási kötelezettségének nem eleget tett a Testület álláspontja szerint, ezért csekély mértékben sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

V.

A Testület a panaszos által sérelmezett büntetőeljárással kapcsolatos panaszelemek tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani. A Testület megítélése szerint a panaszos bejelentése, miszerint bántalmazták az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Ugyanakkor a rendőrség tényállás feltárási kötelezettségének nem eleget tett a Testület álláspontja szerint, ezért csekély mértékben sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a panasznak az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez való áttételéről döntött.

Budapest, 2016. június 2.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag